

γάλβος διαμέτρου 2,1 μέτρων, με πτώσιν 42 μέτρων. Ἡ ἀποκτωμένη μηχανικὴ δύναμις μετατρέπεται εἰς ἠλεκτρισμὸν καὶ παρέχεται ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην εἰς τοὺς συνδρομητάς, ὑπολογίζουσι δὲ ὅτι θὰ κοστίσῃ ὀλιγώτερον τοῦ ἀτμοῦ καὶ εἰς τὴν πόλιν Βούρφαλο ἔτι, ἀπέχουσαν 24 χιλιάμετρα τοῦ Νιαγάρα, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐκεῖ ἐργοστάσια θὰ καταναλίσκωσιν ὅλον τὸ ποσὸν τῆς δυνάμεως ταύτης. Ἡ ἐταιρία ἔχει ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ παραλάβῃ ἐτέρας 200,000 ἵππων ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς πλευρᾶς τοῦ καταρράκτου καὶ σχεδιάζει νὰ παραλάβῃ ἐτέρας 250,000 ἐκ τῆς Καναδικῆς πλευρᾶς, οὗς θὰ χορηγῆ ὅλους ὑπὸ μορφήν ἠλεκτρισμοῦ, τὸ πρῶτον, εἰς τὰ περὶχωρα. Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη ἐπιχείρησις τῆς ἀντλήσεως δυνάμεως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς κερδοσκοπίας, διότι ὑψώθη ἡ τιμὴ ὄλων τῶν πέριξ γαιῶν ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὅτι θὰ ἰδρυθῶσι πέριξ ἐργοστάσια. Ἐν τούτοις δύναται νὰ ἀντληθῇ ἀκόμη πολλὴ δύναμις ἀπὸ τοῦ Νιαγάρα ἀφοῦ τὸ σύνολον αὐτῆς ὑπολογίζεται εἰς 15 ἑκατομύρια ἵππων.

Τὰ ὑψίστα δένδρα τῆς γῆς.

Ἐνῶ πρὸ ὀλίγου ἔτι ἡ Sequoia gigantea τῆς Καλιφορνίας ἔθεωρεῖτο ὡς τὸ δένδρον τὸ φέρον τοὺς ὑψίστους κορμούς, νῦν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ Γομβόδενδρον τῆς Αὐστραλίας, Eucalyptus amygdalina κατέχει, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν διάμετρον τῶν κορμῶν, τὴν πρώτην θέσιν. Εἰς προφυλαγμένας καὶ ὑγρὰς πεδιάδας εὐρίσκει τις ὄχι σπανίως κορμούς τοῦ δένδρου τούτου ὕψους 122 μέτρων· ἵνα φαντασθῇ τις τί σημαίνει τοῦτο ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ ὅτι διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ὕψος τοῦτο πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐπ' ἀλλήλους 67 ἄνθρωποι ἀσυνήθους ὕψους 180 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Εἰς ἐκ τῶν κορμῶν τῶν δένδρων τούτων εἶχε διάμετρον 21 μέτρα, δηλ. θὰ ἐχρηάζοντο 12 ἄνθρωποι ὕψους 180 ἑκατοστῶν νὰ τεθῶσιν ἐπ' ἀλλήλους, διὰ ν' ἀποτελέσωσι στήλην ἴσην πρὸς τὸ πάχος τοῦ κορμοῦ· τὸ δένδρον τοῦτο εἶχεν ἔτι εἰς ὕψος 44 μέτρων διάμετρον 3 μέτρων. Ἀξία παρατηρήσεως εἶνε εἰς τὰ δένδρα ταῦτα καὶ ἡ ταχεῖα ἀνάπτυξις αὐτῶν. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀπέκτων εἰς 8 ἔτη ὕψος 15 μέτρων, ἄλλα εἰς 2 μόνον ἔτη ὕψος 6 μέτρων.

Μέγας ρωδδικὸς διδρηόδρομος.

Τὸ Λονδίνον πρόκειται κατὰ τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Transport» νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς 175 χιλιάμετρα ἀπεχούσης Βιρμυγγάμης διὰ ρωσικοῦ σιδηροδρόμου, ὅποιον εἴχονεν ἄλλοτε ἐν μικρογραφίᾳ ἐνταῦθα παρὰ τὸ Ζάππειον. Ὡς ἀφετηρία θὰ χρησιμεύσῃ πύργος ὕψους 300 μέτρων, αἱ δὲ γραμμαὶ θὰ ὑποβάσταζονται ὑπὸ μεταλλικῶν στύλων οἵτινες πάλιν θὰ ἰστανταὶ ἐπὶ σειρᾶς πύργων· οἱ πύργοι ο἗τοι οἵτινες πρέπει νὰ εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 90—100 μέτρων ἀπ' ἀλλήλων, θὰ γίνονται σὺν τῇ ἀποστάσει μικρότεροι, ὥστε ἡ ὅλη γραμμὴ νὰ ἀποτελῇ κεκλιμένην ἐπιφάνειαν. Κατὰ τοὺς γενόμενους ὑπολογισμοὺς πρέπει ἡ κλίσις εἰς ἕκαστον μέτρον νὰ περιλαμβάνῃ 4 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου. Εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ὁμῶς πρέπει νὰ κτιθῇ ἕτερος πύργος ὕψους 300 μέτρων. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ δευτέρου τούτου πύργου πρέπει νὰ ἔλκεται ἡ ἀρχαιοστοιχία δι' ὑδραυλικῆς μηχανῆς καὶ ἐκεῖθεν ἀφι-

νομένη νὰ φθάσῃ μέχρι Λονδίνου. Ἐτέρα παραλλήλως τρέχουσα γραμμὴ καὶ μετὰ κλίσεις καὶ τὰ ὑψώματα εἰς ἀντίθετον διεύθυνσιν, θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Βιρμυγγάμην. Τὰ ἔξοδα τοῦ νέου τούτου σιδηροδρόμου θὰ εἶνε πολλὰ μεγάλα ἐννοεῖται, διότι πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 2000 μεταλλικῶν πύργων διαφόρων μεγεθῶν. Τὰ σχέδια διὰ τὸν σιδηροδρόμον εἶνε ἤδη ἔτοιμα καθ' ἃ λέγεται. Εἶνε μόνον ζήτημα ἐὰν τοιοῦτου εἶδους σιδηροδρόμος θὰ εὕρῃ ἀρκετοὺς πελάτας.



Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ἐὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ κ. Ἰάκωβος Πολυλάς ἀπεπεράτωσε τὴν μετάφρασιν τῆς Ἰλιάδος. Ἡ προσεχὴς δημοσίευσίς τοῦ ἐπιβλητικοῦ τούτου ἔργου, οὕτω συντελεσμένου, θὰ χαίρεισθῃ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῶν φιλολογικοῦ κόσμου ὡς γεγονός βαρυσήμαντον. Καὶ ὅσοι θὰ ἐντυφῶσιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀμητικοῦ ἀριστουργήματος ὑπὸ τῶν ὀραίων καὶ προσετὴν μορφήν, καὶ ὅσοι θὰ εὐρουν ἐν τῇ μετάφρασει γλωσσικὸν καὶ ρυθμικὸν πλοῦτον, ἄξιον μελέτης καὶ ἐκμεταλλεύσεως, θὰ συγχαρῶσι βεβαίως μετ' ἡμῶν διαπρεπῆ λόγιον, διὰ τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τοσούτου ὀφελίμου ἔργου.



Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὴν προτομὴν τοῦ Κοραῆ, τὴν ἐπὶ τοῦ ἐν Παρισίοις μνημείου αὐτοῦ στηθεῖσαν ἐσχάτως. Εἶνε ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Λαζάρου Σωχοῦ πιστότατον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκμαγείου τοῦ ληφθέντος κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοραῆ. Ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους ἐγαράχθησαν αἱ λέξεις «ΚΟΡΑΗΣ 1748—1833» καὶ ὕψισθεν «Οἱ ἐν Πα-

ρισίοις ὁμογενεῖς καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν ἐφρόντισαν. Λ. Σωχοῦ καὶ Π. Κρίνος ἐποίησαν. 25 Μαρτίου 1895».

Εἰς κομψὸν τομίδιον, μετὰ τριῶν ὀραίων φωτολιθογραφικῶν εἰκόνων ἐκτὸς τοῦ κειμένου, ἐξεδόθη ὁ Δαίμων, τοῦ διασημοῦ ῥώσσου ποιητοῦ Λέρμοντωφ, κατὰ μετάφρασιν Π. Α. Αξιώτου. Ἐκ τοῦ προλόγου, τὸν ὅποιον προτάσει ὁ κ. Σπυρίδων Παγανέλης, ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα: «Εἰς ἐμὲ, ἀγνοοῦντα τὴν ρωσικὴν, δὲν ἀπόκειται νὰ ποφανθῶ γνώμην περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς μετάφρασεως. Ἄλλοι, βαθέως ἐγκρατεῖς τῆς ρωσικῆς βιβλιοσύνης, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ Δαίμονος εἶνε ἀρίστην ὑπόδειγμα ἀκριβείας, πιστεῖως εἰς τὴν ἔνοιαν, καὶ εὐσυνειδήτου μεταφράσεως ὑπὸ τὴν ἀδοῶν ἑλληνικὴν γλαίαν τοῦ σπαργάντος στίχου τοῦ πρωτοτύπου. Εἶδον ἰταλικὰς καὶ γαλλικὰς μεταφράσεις τοῦ Δαίμονος, ὁμολογῶ δὲ ὅτι εὐρίσκω τὴν ἑλληνικὴν πολλὰ ὑπερτέραν λόγῳ ρυθμοῦ καὶ γλωσσικοῦ κάλλους».

Τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου θὰ τελεσθῶσι μετ' ἐπισημότητος ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἐρνέστου Κοουρτίου. Τὰ μέλη τῶν ἐνταῦθα ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν θὰ παρασταθῶσι κατὰ τὴν τελετὴν, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου ἀφίχθησαν ἤδη καὶ περιμένονται πολλοὶ ξένοι καὶ ἰδία γερμανοὶ.

Ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν καὶ θαυμαστῶν τοῦ Ἐρνέστου Κοουρτίου ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα ἔργα, ἀφιερύμενα πρὸς τὸν ἑνδοξὸν διδάσκαλον ἐπὶ τῇ ὀδοσκοπῇ αὐτοῦ ἐπετείου, τὴν ὅποιαν ἐύρτασε τὸν παρελθόντα Αὐγουστον: Κοσμογονικοὶ Μῦθοι, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου, Συμβολαὶ εἰς τὴν Τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Σκια, Περὶ σικυῶν καὶ σικυάσεως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Π. Δάμπρου, Ἐκδόσις Πλουταρχίου συγγραφῆς παρὰ Teubner ἐπὶ τοῦ κ. Γρ. Βερναρδάκη, Ἀρφορεὺς πῆλινος ἐκ Μήλου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μυλωνᾶ καὶ Τοπογραφία τῶν ἀρχαίων Φερῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Π. Δάμπρου (ὑπὸ τὰ Πιστήρια).

Ἐπὶ τῶν τίτλων «Χειμεριναὶ Νύκτες» ὁ κ. Ι. Π. Ἰωαννίδης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤρξατο ἐκδίδων τὰ ἔργα του. Ἐξεδόθη ἤδη τὸ α' τεῦχος τοῦ πρώτου τόμου, περιλαμβάνον διάφορα ποιήματα.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενὴς κ. Γεώργιος Ἀδέρωφ προσέφερεν ὑπὲρ τῆς ἀναβιώσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων 500,000 φράγκων. Ἡ σημαντικωτάτη αὐτῇ δωρεὰ ἐγένετο κατόπιν αὐτογράφου ἐπιστολῆς τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Διαδόχου, προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, κομισθείσης πρὸς τὸν κ. Ἀδέρωφ ὑπὸ τοῦ κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος.

Τὴν Μ. Παρασκευὴν ἐγένετο κατὰ τὸ σῆνθος, μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας καὶ τάξεως, ἡ ἐκφορά τῶν ἐπιταφίων. Ὁ καιρὸς ἠνύθησε τὴν εορτήν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 1 Μαρτίου. — Ὁ κ. Μυλωνᾶς ὁμιλεῖ περὶ πηλίνου ἀμφορέως ἐκ Μήλου, ἀγορασθέντος πρὸ δύο ἐτῶν ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καὶ ἀποκειμένου νῦν ἐν τῇ Α' αἰθούσῃ τῶν ἀγγείων τοῦ κεντρικοῦ μουσείου ὑπ' ἀρ. 354 (ἴδ. 4ον τεῦχος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημ. τοῦ 1894 ἀμφορεὺς πῆλινος ἐκ Μήλου). — Ὁ ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ. Πάλλας ἀνακινῶναι τὰ ἐξαχόμενα τῶν ἐπὶ τόπου μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῆς ζωφόρου τοῦ Ἐρεχθίδου, ἧς πολλὰ γλυπτὰ σώζονται ἔτι ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως (ἐξεργασμένα ἐκ πεντηελείου μαρμαροῦ, ἦσαν γομφωμένα ἐπὶ τῶν κυανῶν πλῆκων ἐλευσινιακοῦ λίθου, αἵτινες ἐν μέρει κατὰ χώραν σώζονται, π. χ. κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς βορείας προστάσεως). Ἐκ τούτων ὁμῶς οὐδὲν δύναται νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὰ ἐν τῇ γνωστῇ ἐπιγραφῇ CIA I 322 μνημονεύμενα. Ἐννενηκόντα καὶ ἐν τεμάρια διέκρινεν ἐκ τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ γλυπτῶν ἀνήκοντα εἰς τὴν ζωφόρον ταύτην (τὰ πλείστα γυναικεῖα μορφαί), ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει μᾶλλον μορφὰς ἐν κινήσει εὐρισκομένας, ἐξ ὧν σχεδὸν οὐδεμία σήμερον σώζεται, αἱ ὑπόλοιποι, ἤρεμον στάσιν δηλοῦσαι, πρέπει ν' ἀνήκον εἰς τὰ θεώμενα πρόσωπα. Εἰς δύο δὲ μεγέθη διαιροῦνται τὰ σωζόμενα, τὰ μὲν μι-